

Publicerad 2015-10-26 19:14 av Anders Johan Borgström

3 av 3

Men låset! De vreds med nyckeln.

Uppenbarligen ledde allt detta hem igen.

Men hem är ett flytande ord, de är så lätt förhastat bruka.

För fan vet till vilket hem man kommer, efter valet av väg haft sin gång.

Tänker på dikten om den gula skogen och hur alla mina stigar

spirat i diken och sängar, bara fel och fel.

Hela vägen hem igen.

För helt uppenbart kommer man alltid någonstans.

Oavsett väg och stig.

Och här trodde ja att jag hade ett hem,

men varför vreds låset med nyckeln då?

Låses ja ut från att upprepa misstag?

Kanske de är skillnaden nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anders Johan Borgström med Poeter.se id #37183 innehar upphovsrätten